CUM VĂ PREGĂTIȚI

PENTRU J. O.

DIN MEXIC?

În regiunea Galaţi perspectivele olimpice sînt destul de slabe!

Vom da 18 sportivi loturilor olimpice la Ciudad de Mexico ! Așa suna la începutul acestui an angajamentul antrenorilor și tehnicienilor din regiunea Galați. Promisiunile porneau de la preocupările sporite ale asociațiilor și cluburilor sportive către o muncă de perspectivă, calitativ superioară celei desfășurate în anii trecuți, care să ducă permanent la îmbunătățirea performanțelor, la apropierea lor de nivelul celor internaționale.

Eforturile sportivilor și antrenorilor (acolo unde desigur ele au existat), dublate de o mai bună activitate organizatorică și de un nivel de instruire superior, s-au soldat cu cîteva frumoase rezultate mult apreciate de iubitorii sportului din această regiune. Să amintim doar de evoluțiile înotătoarei Gica Manafu, ale parașutistei Angela Năstase, de cele ale formațiilor de handbal sau baschet de la Știința Galați, pentru a vă prezenta „recolta" sportului de performanță gălățean în anul 1965. Totodată, însă, trebuie să subliniem și faptul că o serie de sportivi de frunte din regiune nu au îndreptățit în acest an speranțele puse în ei. Se aștepta mai mult, de pildă, de la boxerii gălățeni (care mulți ani la rînd s-au bucurat de frumoase aprecieri pe ringurile din întreaga țară), de la luptători, atleți, halterofili, canotori sau scrimeri. Dar nici unii dintre aceștia nu au atins obiectivele propuse pentru sezonul respectiv, fapt pentru care la sfîrșitul acestui an bilanțul general al activității sportive de performanță din această regiune poate fi socotit ca nesatisfăcător.

Recorduri atletice vechi de mai bine de 10 ani!

Vreți să știți care este nivelul atletismului gălățean ? Să cercetăm puțin tabela recordurilor regionale : 23,4 sec la 200 m, 58,8 la 400 m g, 6,75 m la lungime, 3,70 m la prăjină, 9:45,0 la 3000 m obstacole, 44,73 m la disc, 46,80 m la ciocan, 57,60 m la suliță, pentru probele masculine și 12,7 sec la 100 m, 26,7 sec la 200 m, 5,17 m la lungime, 1,51 m la înălțime, 33,30 m la disc și tot atîta la suliță, pentru probele feminine. Cît privește cursa de 10.000 m, în dreptul ei se află pe tabelă, neclintită de mai bine de 10 ani, o cifră de peste 34 de minute ! Cu asemenea rezultate nu poți răzbate astăzi nici măcar într-un concurs de juniori... De aceea nici nu este de mirare că selecționata regiunii a avut o comportare modestă în campionatul divizionar din acest an și nici măcar unul dintre reprezentanții ei nu a reușit să cucerească vreun titlu național (școlar, universitar, de juniori sau seniori).

Căror cauze se datorește nivelul atît de scăzut al atletismului gălățean ? În primul rînd lipsei de preocupare față de această importantă disciplină olimpică. Mișcarea atletică din școlile și facultățile gălățene este destul de slabă și de această constatare sînt legate multe din neajunsurile existente. Să mergem însă mai departe, la cea mai puternică secție de performanță din regiune, C.S.O. Galați.

Patru antrenori (dintre care doi cu o normă întreagă), Alex. Dincă, F. Fedulov, Rozalia Dincă și I. Mușat instruiesc în această secție un număr de peste 100 de atleți. Dintre aceștia doar doi ne sînt recomandați ca elemente de perspectivă, care ar putea ajunge în lotul olimpic : George Creangă (22 ani) cu 4:01,6 la 1500 m și 14:36,0 la 5000 m și Ionel Măceacă (17 ani) cu 50,2 sec la 400 m. De perspectivă, este un fel de a spune, pentru că cifrele lor actuale sînt încă departe de a prevesti ceva deosebit. Vă puteți convinge, de altfel, privind și cifrele pe care le prevede antrenorul Al. Dincă pentru anii următori. La începutul anului, dintr-un exces de zel probabil, antrenorul Dincă anunța că elevii săi vor fi capabili în 1968 să alerge 1:35,0 pe 800 m (Măceacă) și 13:25,0 pe 5000 m (Creangă) ! Apoi, după o analiză mai judicioasă și în orice caz mai aproape de realitate, antrenorul și-a fixat cu totul alte obiective pentru elevii săi : 3:53,0 (la 1500 m) pentru 1966 și 3:46,0 (la 1500 m) și 14:00,0 (la 5000 m) în 1968 pentru Creangă, respectiv, 49,5 sec (la 400 m) în 1966 și 47,5 sec în 1968 pentru Măceacă.

Despre seriozitatea întocmirii planurilor de perspectivă ale sportivilor nominalizați nu mai este cazul să insistăm, cele arătate mai sus fiind cît se poate de elocvente. Mai surprinzător ne apare însă cu totul alt fapt : cum este posibil ca secția clubului să-și propună asemenea obiective în vederea J.O. din Mexic, iar secția tehnică din cadrul consiliului regional UCFS să le preia cu atîta seninătate și să le propună mai departe ? Pentru că — și acest lucru nu trebuie să mire pe nimeni — performanțe ca 47,5 sec la 400 m sau 14:00,0 la 5000 m nu vor fi suficiente nici măcar pentru trecerea de seriile campionatelor europene ce vor avea loc în 1966 la Budapesta, ca să nu mai vorbim de întrecerile de la Ciudad de Mexico ce se anunță mult mai puternice...

Or, dacă astfel stau lucrurile cu atleții de frunte ai secției, este lesne de închipuit ce perspectivă oferă „grosul plutonului" care — după înseși spusele antrenorilor — este menținut în secție pentru alcătuirea echipei selecționate de regiune.

Este una din principalele carențe ale secției respective. Nu singura însă. Numărul antrenamentelor, intensitatea lor sînt încă insuficiente obținerii unor rezultate superioare. Este drept însă că nici conducerea clubului nu depune toate străduințele pentru a asigura sportivilor cele mai bune condiții de pregătire. Totodată, lipsa unui birou de secție activ îngreunează și mai mult munca antrenorilor care, nevoiți fiind să-și asume și alte sarcini organizatorice, neglijează într-o oarecare măsură pe cele ale procesului de instruire. La acestea am adăuga și slabul control exercitat de metodiștii Consiliului regional UCFS, care ar fi putut preveni și înlătura multe din deficiențele existente în cea mai puternică secție din regiune, astfel ca atletismul gălățean să se poată ridica la nivelul actualelor cerințe.

Cu o singură floare...

...natația din această regiune nu poate ieși din anonimat și în nici un caz nu poate contribui la lichidarea serioasei rămîneri în urmă a acestei importante discipline olimpice — în momentul de față pe un plan aproape egal cu atletismul — în ansamblul mișcării sportive din țara noastră.

În regiunea Galați există sute și mii de tineri care practică înotul, iar orașul Galați posedă și un bazin acoperit foarte bine întreținut, care dă posibilitate sportivilor de performanță de a se menține într-o continuă pregătire pe tot parcursul anului. Dar în acest an gălățenii nu au scos la iveală decît pe talentata elevă (14 ani) a școlii generale nr. 24, Gica Manafu, care cu performanțele ei de 1:24,2 și 3:00,2 la 100 m bras și respectiv 200 m bras constituie o certă promisiune. Din păcate însă numai atît...

Să intrăm puțin în frumoasa piscină acoperită (ah, cît de mult și-ar dori-o atîția antrenori din țară !) pentru a pătrunde mai mult în miezul acestor probleme. De la bun început un semn de întrebare : pe programul de repartizare a orelor de antrenament întîlnim doar doi antrenori cu specializare (de altfel singurii din regiune), D. Mititelu și Rodica Gorciu. Primul — 1 normă la S.S.E. și jumătate de normă la C.S.O. — are afectate 46 de ore pe săptămînă, iar secunda (jumătate de normă la C.S.O.) are doar 10 ore. De unde se poate vedea că cele patru „culoare" ale bazinului sînt departe de a fi folosite la maximum, că mai există suficiente ore pentru ca și alți antrenori (de ce oare Consiliul regional UCFS întîrzie de atîta timp încadrarea altor cadre calificate pe lîngă cele două secții ?) să se poată ocupa de numeroșii copii dornici să deprindă tainele unei rapide alunecări în apă.

Pe Gica Manafu, neașteptata campioană a țării la junioare și.. senioare (a înregistrat un deosebit salt calitativ în acest an) o poți întîlni zilnic la antrenament. Deocamdată, antrenorul D. Mititelu, care merită sincere felicitări pentru descoperirea acestui autentic talent, lucrează intens cu eleva sa pentru corectarea poziției de alunecare, dar mai ales pentru dezvoltarea forței brațelor, capitol la care Manafu mai este încă deficitară. Recenta performanță, 1:22,5 pe 100 m (e drept în bazin de 25 m) ne lasă să întrevedem de pe acum că obiectivele campioanei noastre pentru 1966 — 1:24,0 pe 100 m și 2:56,0 pe 200 m bras — vor fi depășite.

În grupa prof. D. Mititelu întîlnim și alți copii care promit : Mariana Bîrsan (42,5 la 50 m bras), Romana Ganea (39,0 la 50 m liber), ambele în vîrstă de 12 ani și un talentat „spatist" Silviu Ungureanu (11 ani). Totodată însă la antrenamentele secțiilor de la S. E. E. și C. S. O. mai poți găsi și alți tineri ca Al. Cretu (18 ani) 1:22,0 la 100 m bras, C. Săvinută (19 ani) 1:20,8 la 100 m bras și 1:10,0 la 100 m liber, F. Sving (18 ani) 1:06,0 la 100 m liber, V. Seitan (18 ani) 6:00,0 la 400 m liber, T. Crîsneanu (15 ani) 1:20,0 la 100 m fluture sau M. Dragu (15 ani) 1:15,0 la 100 m spate. Așadar, compoziții destul de eterogene, care cuprind cîteva elemente de perspectivă, dar și mulți înotători de la care în orice caz nu se mai poate aștepta prea mare lucru. Situația nu este mai roză nici la grupa tinerei antrenoare Rodica Gorciu, care cel puțin poate avea scuza că lucrează doar de un singur an.

Iată deci că în locul unei permanente căutări în masa celor peste 10 000 de elevi ai orașului, ca și a unei continue selecții în rîndul sportivilor aflați în secții, cei doi antrenori se complac într-o stare de... dolce far niente, irosindu-și timp prețios cu mai mulți înotători fără posibilități prea mari de progres. În plus, lipsa unei strînse colaborări între cei doi antrenori împietează destul de mult și asupra procesului de instruire în cele două secții. Prof. D. Mititelu (ale cărui merite nu le negăm) are tendința de a lucra de unul singur, de a se impune (cu și fără rost), în timp ce antrenoarea Rodica Gorciu, timidă și lipsită de inițiativă, se complace în situația ca elevii ei să fie „tolerați" la bazin.

Este cît se poate de limpede că starea de fapt nu mai poate fi îngăduită. Credem că a sosit timpul unei serioase analize a modului cum se desfășoară activitatea de natație în orașul Galați, a felului în care conducerile celor două secții se achită de sarcinile ce le revin din hotărîrile plenarei Consiliului general al UCFS din ianuarie a. c. Pentru că fără un număr sufficient de cadre calificate, fără o strînsă colaborare și într-ajutorare, fără o selecție cît mai riguroasă a elementelor ce compun aceste secții de performanță, natația gălățeană nu va putea obține niciodată rezultate pe măsura condițiilor și posibilităților existente în această regiune.

Este evident că în secțiile cluburilor și marilor asociații sportive gălățene, ca în întreaga țară, se muncește cu mai mult entuziasm, cu mai multă pasiune și pricepere pentru atingerea obiectivelor privind creșterea performanțelor la nivelul cerințelor actuale. Se lucrează cu rezultate mai bune în direcția selecției, pentru depistarea unui mare număr de tineri talentați cu posibilități de afirmare în diferite sporturi.

Dar, așa cum s-a văzut și cu prilejul recentei analize făcute de Comitetul regional al P.C.R. Galați, rezultatele obținute sînt încă departe de a împlini așteptările miilor de iubitori ai sportului din această regiune, de a se ridica la nivelul condițiilor create și posibilităților existente.

Ancheta noastră s-a oprit asupra activității în trei importante discipline olimpice, atletism, natație și lupte (cu alt prilej am analizat și activitatea boxului și fotbalului), scoțînd la iveală numeroase deficiențe privind organizarea muncii în secții, calitatea insuficientă a proceselor de selecție și instruire. Nici la gimnastică (unde activitatea este destul de slabă), scrimă, ciclism sau canotaj (pentru care există deosebite posibilități) sportivii gălățeni nu au realizat ceva deosebit. Majoritatea angajamentelor luate de antrenorii și tehnicienii sportivi din această regiune NU AU FOST INDEPLINITE.

De aceste stări de lucruri se fac vinovați — pe lîngă consiliile cluburilor și asociațiilor sportive mari din Galați — și activiștii consiliilor raionale și Consiliului regional UCFS care nu s-au preocupat în suficientă măsură de îndrumarea metodică a secțiilor de performanță și nu au controlat permanent modul în care sînt realizate obiectivele propuse. Este necesară o muncă mai intensă, mai exigentă, care să asigure dezvoltarea activității sportive de performanță, creșterea continuă a performanțelor și apropierea lor de cele internaționale. Pentru că există toate posibilitățile ca în regiunea Galați să fie pregătiți mai mulți recordmani și campioni, care să îmbrace tricourile reprezentative la marea întrecere din Mexic.

Pagină realizată de
ADRIAN VASILIU

LUPTĂTORII—CORIGENȚI PE LINIE!

Calificativul acesta poate surprinde pe oricine știe că din această regiune au crescut mulți luptători de valoare, care au îmbrăcat tricoul diferitelor echipe reprezentative. Dar dacă în aprecierea rezultatelor obținute la atletism și natație, sporturi ce nu s-au bucurat de vreo tradiție deosebită, am făcut apel la oarecare îngăduință, în schimb, pentru sportivii de la lupte libere sau greco-romane pretențiile cresc, în raport cu condițiile și posibilitățile superioare de practicare.

Iată, de pildă, secția de la Oțelul Galați, principalul nucleu de luptători fruntași din regiune, care are o vechime de aproape 15 ani. Secția este încadrată cu doi antrenori cu multă experiență și pricepere, Șt. Babin (pentru libere) și I. Donose (pentru greco-romane), avînd un număr de peste 50 de sportivi, cei mai mulți cu frumoase calități fizice și cunoștințe tehnico-tactice. Cu toate acestea, cele două echipe ale clubului Oțelul au avut o comportare destul de modestă în campionatul național pe echipe din acest an, iar toți cei 6 sportivi nominalizați, T. Damian, M. Butuman, I. Capus, C. Teodoru, P. Poalelungi și V. Iorga, nu au reușit să-și atingă obiectivele propuse în acest sezon, ocupînd locuri sub posibilități și la întrecerile individuale.

Am urmărit cîteva antrenamente ale luptătorilor de la Oțelul, în special ale celor de la „libere", disciplină la care încă sîntem deficitari pe plan internațional. Antrenorul Șt. Babin se străduește destul de mult cu elevii săi, în general conștiincioși și dornici să progreseze cît mai mult. Dar munca de instruire este slab organizată și nu are intensitatea necesară. Lucrul este explicabil deoarece în această secție (faptul pare surprinzător la un antrenor cu asemenea experiență) s-a muncit aproape un an întreg fără planuri individuale de pregătire ! Așadar, individualizarea, cerință stringentă a antrenamentului modern, a fost total neglijată, iar rezultatele slabe obținute sînt o consecință a acestui lucru.

In plus, trebuie arătat că nici numărul de antrenamente săptămînale nu a fost suficient pentru sportivii aflați în vederea selecționării în loturile reprezentative. De altfel, după cum ne mărturisea chiar antrenorul Șt. Babin, în săptămîna care a precedat meciurile cu Dinamo București și Steagul roșu Brașov, luptătorii Oțelului nu au putut face nici măcar un antrenament. Și iată-ne ajunși în fața unei alte carențe din activitatea luptătorilor gălățeni : inexistența unui puternic birou de secție, ca și a unei suficiente preocupări a conducerii clubului de a asigura acestor sportivi cele mai bune condiții de antrenament. In favoarea acestei afirmații pledează și faptul că luptătorii au folosit doar 75 la sută din bugetul destinat secției lor deoarece — preciza antrenorul Babin — fotbaliștii au cheltuit mai mult decît li se cuvenea...

Concluziile ce se impun sînt mai mult decît evidente și luarea unor măsuri hotărîte, care să readucă pe luptătorii gălățeni la nivelul cerințelor numeroșilor iubitori ai sportului din această regiune, nu mai poate întîrzia nici o clipă.